

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 29 листопада 1980 року

№ 142 (2876)

Ціна
2 коп.

Наш труд — тобі, Батьківщино!

З ПЛЕНУМУ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ

Зразки самовідданої праці показують юнаки і дівчата республіки у ході Всесоюзної естафети комсомольських справ «Десятий п'ятиріччя — ударний фініш! XXVI з'їзд КПРС — гідну зустріч!». Уже до 63-ї річниці Великого Жовтня понад 500 тисяч молодих виробників, 30 тисяч комсомольсько-молодіжних колективів виконали завдання десятиї п'ятирічки. Про широкий розмах передз'їздовського змагання, яке розгорнулося серед молодих гвардійців п'ятирічки, говориться на пленумі ЦК ЛКСМУ, який відбувся 27 листопада в Києві. Обговорено завдання комсомольських організацій республіки, що впливають з рішенням жовтневого (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС, промови на ньому товариша Л. І. Брежнєва.

Доповідач — перший секретар ЦК ЛКСМ України А. І. Корнієнко і промовці відзначали, що молоді робітники, колгоспники, вчені, інженерно-технічні працівники, студенти, учні сповнені прагнення зробити кожен передз'їздовський день днем найвищої продуктивності праці, високої якості роботи, відмінного навчання. Вони ділом доводять готовність продовжувати героїчні традиції Комуністичної партії і радянського народу, завоювати почесне право підписати колективний Рапорт Ленінського комсомолу XXVI з'їздові КПРС — «Заповітам Леніна вірні!».

Учасники пленуму говорили про необхідність посилити шефство комсомолу України над найважливішими галузями народного господарства, насамперед металургійною і вугільною промисловістю, будівництвом і транспортом. Відзначалося, що одним з головних завдань комсомолу в одинадцятій п'ятирічці буде активна участь у реалізації комплексної продовольчої програми, яка нині розробляється. Всесірну підтримку повинен дістати досвід комітетів комсомолу Одеської і Волинської областей, які беруть участь у збільшенні виробництва сільськогосподарських продуктів за рахунок розвитку підсобних господарств. Значну роль у виконанні завдань, які стоять перед сільським господарством, покликані відіграти створені виробничо-наукові об'єднання сільгоспмілі. Харківський обком комсомолу оголосив ударними комсомольськими об'єктами будів-

ництво агрохімкомплексів у районах.

Комсомольським організаціям навчальних закладів, вказували учасники пленуму, треба предметніше займатися створенням комплексних творчих молодіжних колективів за принципом студентських загонів, ширше залучати їх до розв'язання практичних завдань у промисловості і сільському господарстві. Заслугує схвалення ініціатива студентів республіки, які вирішили в першому році одинадцятій п'ятирічці свій трудовий семестр присвятити поліпшенню житлово-побутових умов молодих гірників, що прибувають на роботу в Донбас за комсомольськими путівками. На спорудженні шахтерських селищ працюватиме 10-тисячний студентський будівельний загін. Рух «Семі проєктують — самі будемо!» має набути якнайбільшого поширення серед комсомольців і молоді вузів республіки.

Пленум закликав комсомольські організації подавати найширшу підтримку патріотичним ініціативам передових молодіжних колективів, правофлангових десятиї п'ятирічки: «XXVI з'їздові КПРС — двадцять шість ударних тижнів!», «Одинадцятій п'ятирічці — комсомольський зустрічний!», «Працювати без відставок!». Заслугує всілякого схвалення практика видачі комсомольським організаціям, членам ВЛКСМ передз'їздовських завдань, тісно зв'язаних з конкретними планами партійних організацій і трудових колективів.

Щоб успішно розв'язувати поставлені партією завдання, відзначалося на Пленумі, необхідно і далі вдосконалювати стиль роботи комітетів комсомолу, утверджувати творчий підхід до справи, підвищувати контроль і перевірку виконання, всебірно розвивати критику і самокритику. Головне покликання комсомольських активістів — робота з людьми. Вони повинні постійно дбати про поліпшення умов праці, навчання, побуту і відпочинку молоді, закріплення її у виробничих колективах.

На пленумі було обговорено також питання про роботу комітетів комсомолу республіки по подальшому поліпшенню комуністичного виховання учнів профтехучилищ. З доповіддю виступив секретар ЦК ЛКСМУ І. Я. Сажень.

Відзначалося, що комітети ЛКСМУ спільно з педагогічними колективами, базовими підприємствами об'єднують свої зусилля в ідейно-політичному, трудовому і моральному вихованні трудящих, активно працюють над реалізацією завдань, викладених у постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про подальше вдосконалення процесу навчання і виховання учнів системи професійно-технічної освіти». Ефективним засобом поліпшення якості підготовки і виховання молоді робітничої зміни є змагання під девізом «Сьогодні — відмінник навчання, завтра — передовик виробництва, новатор, ударник комуністичної праці».

Необхідно, підкреслювалось на пленумі, підняти на якісно новий щабель усіх організаційських і масово-політичних робіт комітетів комсомолу профтехучилищ, спрямувати їх на подальше підвищення відповідальності учнів за якість набутих знань, зміцнення навчальної дисципліни.

Пленум ЦК ЛКСМУ зобов'язав комітети комсомолу республіки ще ширше розгорнути республіканську естафету «XXVI з'їздові КПРС — ударну працю, відмінне навчання молодого робітничого покоління!», підвищити дієвість республіканського огляду «Профтехучилища — комсомольську турботу!», в ході якого на навчання у ПТУ за комсомольськими путівками щороку направляється понад 70 тисяч чоловік.

В обговорених питаннях прийнято відповідні постанови.

Учасники пленуму заповіли ЦК КПРС, ЦК Компартії України, ЦК ВЛКСМ у тому, що комсомольці, юнаки й дівчата республіки віддають всі свої сили, знання, енергію втіленню в життя грандіозних планів експансивного і соціального розвитку нашої країни, внесуть вагомий вклад у дострокове завершення десятиї п'ятирічки, самовіддану працю, відмінним навчанням, високою громадською активністю зустрінуть XXVI з'їзд Рідної Комуністичної партії.

У роботі пленуму взяли участь перший заступник завідувачого відділом науки і учбових закладів ЦК Компартії України В. С. Переломо, а також відповідні працівники ЦК Компартії України, ЦК ВЛКСМ, ЦК ЛКСМУ, керівники ряду міністерств і відомств республіки.

(РТАУ).

СЕМІНАР

Відбувся обласний триденний семінар секретарів комсомольських організацій будівництва, на якому було розглянуто питання підвищення ефективності комсомольської роботи в будівельних організаціях Кіровоградщини. Його підкріпив секретар обкому комсомолу А. В. Перевозник.

Перед комсомольцями виступили заступник завідувачого відділом будівництва обкому партії В. О. Ткаченко і заступник завідувачого відділом організаційно-партійної роботи обкому партії Б. С. Ясінський.

Про шляхи підвищення ефективності комсомольської роботи у сфері будівництва, про роль комітетів комсомолу в організації соціалістичного змагання на честь XXVI з'їзду КПРС розповідав завідувач відділом комсомольських організацій обкому ЛКСМУ А. Дмитренко, завідувач відділом робітничої та сільської молоді обкому комсомолу В. Карпенко, завідувача загальною відділом обкому ЛКСМУ Л. Чубок, заступник начальника обласного штабу «Комсомольського проєктора» А. Чеменєв та інші.

Секретарі комсомольських організацій будівництва поділилися досвідом роботи.

Комсомольці республіки, говорилось на пленумі, підтримують тісні контакти з молодіжними організаціями 58 областей, округів, воєводства, повітів і міст соціалістичних країн. Хайшли в практику фестивалі, мітинги, зустрічі дружби, маніфестації солідарності, спільні конференції і семінари з різних питань трудового, ідейно-політичного, інтернаціонального виховання юнаків і дівчат. Ширше використовуються такі форми дружніх зв'язків як листування, обмін інформаційно-методичним матеріалом, виставками про життя молоді. Поїздки делегацій для участі в трудових операціях, виступи колективів художньої самодіяльності.

Підкреслювалось необхідність удосконалювати роботу молодіжних організацій по розвитку і зміцненню міжнародних зв'язків комплексного підходу до виконання переконаних інтернаціоналістів. Слід всіляко підтримувати взаємодію трудових колективів, які здійснюють спільну виробничу діяльність у рамках міжурядових угод і цілових поділів досвідом роботи.

ТИЖДЕНЬ «ТЕАТР І ДІТИ»

День сільського глядача

В ЧОРА в театрі ляльок побували учні молодших класів восьмирічної школи села Вільного Кіровоградського району. Педагог-організатор театру З. А. Татарова провела з ними екскурсію по цехах будинку казки. Учні довідалися про історію театру, зустрілися з режисером,

художником та акторами. Вже давно діти мріють створити у своїй школі ляльковий гурток, і їм було дуже цікаво подивитися на те, як виготовляються ляльки, побувати на репетиціях. Працівники театру пообіцяли допомогти малютам у створенні їхнього гуртка. Потім діти поди-

пилися виставу «Золоте курча» (ногатики про цю виставу читайте на 4-й стор.).

Знімок цей зроблено на день раніше в обласній юнацькій бібліотеці імені А. Гайдара під час зустрічі артистів лялькового театру з читачами бібліотеки.

Фото В. ГРИБА.

Виховувати патріотів-інтернаціоналістів

Завдання комітету молодіжних організацій України по подальшому поліпшенню інтернаціонального виховання молоді обговорені на пленумі КМО УРСР, який відбувся 26 листопада в Києві. В доповіді секретаря ЦК ЛКСМУ В. П. Борзова і виступах відзначалося, що юнаки і дівчата Радянської України, відповідно до інтернаціоналістської політики КПРС, прагнуть до розширення і зміцнення міжнародних зв'язків з братніми спілками молоді країн соціалістичної співдружності, з комуністичними і демократичними організаціями інших країн.

Комсомольці республіки, говорилось на пленумі, підтримують тісні контакти з молодіжними організаціями 58 областей, округів, воєводства, повітів і міст соціалістичних країн. Хайшли в практику фестивалі, мітинги, зустрічі дружби, маніфестації солідарності, спільні конференції і семінари з різних питань трудового, ідейно-політичного, інтернаціонального виховання юнаків і дівчат. Ширше використовуються такі форми дружніх зв'язків як листування, обмін інформаційно-методичним матеріалом, виставками про життя молоді. Поїздки делегацій для участі в трудових операціях, виступи колективів художньої самодіяльності.

Підкреслювалось необхідність удосконалювати роботу молодіжних організацій по розвитку і зміцненню міжнародних зв'язків комплексного підходу до виконання переконаних інтернаціоналістів. Слід всіляко підтримувати взаємодію трудових колективів, які здійснюють спільну виробничу діяльність у рамках міжурядових угод і цілових поділів досвідом роботи.

довим досвідом називалися міжнародні клуби молодих механізаторів України і Болгарії «Хмельницький — Силистра», «Кіровоград — Толбухін».

У доповіді і виступах говорилось про важливе завдання комсомолу активніше залучати молоде покоління до участі у всевітній кампанії «Молодь — за антиімперіалістичну солідарність, мир і прогрес», розвивати і підтримувати розгорнутий у країні рух «Марш миру і протесту». На липень наступного року намічено проведення республіканської конференції молодих борців за мир, ідею проведення якого запропоновано на передовій конференції прихильників миру, організованій Українським комітетом захисту миру.

На пленумі підкреслювалось, що життєву позицію мільйонів юнаків і дівчат республіки сьогодні визначає гаряче прагнення внести свій вклад в успішне виконання планів 1980 року, створити міцну основу для роботи в одинадцятій п'ятирічці, гідно зустріти XXVI з'їзд КПРС. Обов'язком молодих патріотів — широка пропаганда досягнень нашої країни, миролюбної зовнішньої політики КПРС і Радянської держави.

В обговореному питанні прийнято відповідну резолюцію.

Було розглянуто організаційне питання. Пленум ухвалив від обов'язків голови КМО УРСР Л. В. Кравченка в зв'язку з виїздом на навчання. Членом президії і головою КМО УРСР обрано А. Д. Моргуня, який працював до цього секретарем Ворошиловградського обкому комсомолу.

У роботі пленуму взяв участь перший секретар ЦК ЛКСМУ А. І. Корнієнко.

(РТАУ).

ТРУДОВІ РЕСУРСИ

ФАКТИ

ТРИВОЖАТЬ

Нинішнього року в Олександрійському районі школу закінчили 404 чоловіки, а професійно-технічні училища — 692 чоловіки. Чи всі вони ділають очатся, працюють? Як до них поставилися у трудових колективах?

На ці питання дали відповіді рейди-перевірки працівників випускників середніх шкіл і ПТУ, що їх проводив районний штаб «Комсомольського прожектора» разом зі штабами і постами «КП» первинних комсомольських організацій.

«Прожектористи» побували в колективах імені Леніна, імені Калініна і в радгосп-технікумі.

Колгосп імені Леніна. Переважна більшість учнів Новоградської середньої школи працює тут у виробничій бригаді. З числа випускників у господарстві п'ять троє ділають працюють пташницями, п'ятеро юнаків — шоферами, восьмеро — механізаторами, троє — електрозварниками і токарями.

У ході рейду з'ясувалося, що в цьому господарстві простояв у роботі, атрат робочого часу з вини молодих механізаторів немає. В основному вони трапляються через брак запасних частин. На цей факт «прожектористи» звернули увагу господарників. А вже в колгоспі є машини, які ще не відслужили амортизаційного строку, а вже стали непридатними для експлуатації.

Шістнадцять випускників шкіл і ПТУ поповнили цього року трудову сім'ю радгосп-технікуму. Всі вони мають спеціальність, забезпечені роботою.

Члени рейдової бригади звернули увагу на такий факт: дуже великі втрати робочого часу. Першопричина — не вистачає запасних частин до сільськогосподарської техніки, ще не завжди відповідає вимогам якості ремонту окремих вузлів тракторів та автомобілів. Так, трактор молодого механізатора Сергія Білика через недоброякісний гарантійний ремонт коробки переадач простояв 9 днів.

Наслідок цих недоліків — троє молодих механізаторів два місяці не виконували норм виробітку.

Таких фактів у господарстві району небагато. Але вони примушують насторожитися, вжити конкретних заходів. На цьому «прожектористи» акцентували увагу, звертаючись до керівників колгоспів, радгоспів, райсільгосптехніки.

Н. УВАРОВА,
перший секретар Олександрійського райкому комсомолу.

Активно провели цьогорічні жива комсомольські «прожектористи» ремонтного цеху тракторної бригади колгоспу імені Леніна Знаменського району. Оперативно виявляючи недоліки, вони добивалися швидкого їх усунення.

А очолює тут пост «Комсомольського прожектора» нормувальниця Люба Цугуй (на знімку). Вона — член групи народного контролю.

Фото В. ГРИБА.

**КОМСОМОЛЬСЬКИЙ
ПРОЖЕКТОР**

Сторінка обласного штабу «КП»

ЦУКОР... ГОСТРИЙ СИГНАЛ З ГІРЧИНКОЮ

Чай любите? Пахучий, солодкий? З цукром? Так знайте, що цукор роблять в Олександрівці, на Другому імені Петровського цукрокомбінаті. І картонні коробки для рафінаду виготовляють тут же.

Ну то й що, скажете ви. Звичайно собі річ.

Це, вибачте, трохи не так. Справа в тому, що певна кількість картону йде у відходи. Його треба кудись ділати. Раніше це робилося без особливих проблем. Підприємство закупило обладнання для пресування картону. Виділили транспорт, людей і відправляли відходи на базу Олександрівської райспоживспілки.

Були часи... А тепер у загальній картонній рахунківспілки, де

директором В. І. Шостак, чомусь вирішили, що лінійна сировина нікому не потрібна. Її просто перестали приймати. Горі вона...

І що ви думаєте? Горить. Картон спалюють тут же, на цукрозаводі. Як призналися працівники підприємства, дим від того багаття дещо впливає на смакові якості продукції. Може, покупці цього й не відчують, а ось працівники комбінату, кажуть, стали споживати менше чаю...

Тож давайте трохи займемося арифметикою і разом подумаймо, що діяти далі. На заводі щомісяця переробляють 60 тонн картону, 7 процентів його йде у відходи. Може, технологію треба вдосконалити. Але ж від цього факту дим не стане солодким.

Б'ЄМО ТРИВОГУ

А ШТАБ МОВЧИТЬ

З яким нетерпінням чекали червонозорівці моменту, коли стане до ладу новий корпус підприємства — корпус № 91! І не просто чекали, а наближали цей час, виходили на суботники, допомагали будівельникам.

Нині корпус № 91 працює, дає продукцію, його колектив вносить свій вклад у заводську кошику. І, слід сказати, вагомий вклад.

Він міг би бути більшим, якби комсомольська організація, штаб «Комсомольського прожектора» механізаційного цеху № 18 уважніше приділяла до того, як працюють деякі молоді ви-

робничники. Точніше, як не працюють. Смійте-бо секретаря комсомольської організації цеху Василя Бублика і начальника штабу «КП» Олексія Краснопольського, де ж зараз комсомольці Едуард Бубнов та Юрій Безп'ятний, чому ось уже півтора місяця не з'являються на роботу. — І вони не знайдуть що відповісти.

Чим не привід для гострого виступу «прожектористів», яких, погдоється, питання трудової дисципліни повинні хвилювати не в останню чергу.

Однак... не хвилюють.

ШТАБИ І ПОСТИ „КП“

У Положенні про «КП» в штабах «Комсомольського прожектора» рекомендується створювати такі сектори: організаційної роботи і гласності, якості роботи чи навчання; трудової і виробничої дисципліни; економії та бережливості; умов праці, навчання і побуту юнаків та дівчат.

Але зважмо на те, що в діяльності кожної комсомольської організації є своя специфіка, свої особливості, тож відповідно до неї можна створювати й додаткові сектори. В нечисленних комсомольських організаціях можна укрупнювати сектори.

Координаційним центром у структурі штаба «КП» є сектор організаційної робо-

Закінчилась звітно-виборча кампанія в комсомолі. Тебе вперше обрали до складу штабу чи поста «Комсомольського прожектора», тобі довірили важливу ділянку комсомольської роботи. Ти, звичайно, усвідомлюєш, що це не тільки велика честь, а й велика відповідальність — бути на передньому краї боротьби з безгосподарністю, марнотратством, недисциплінованістю, формалізмом. І завдання твоє — дивитися всі ці темні плями з нашого життя.

У цій боротьбі потрібні нетерпимість, небадуність — усе, з чого складається висока моральність. Але одного цього замало. Необхідні чітка організація роботи всіх ланок «Комсомольського прожектора», плановість, системність, цілеспрямованість. Без них неможливі високі якості і ефективність комсомольського контролю.

Отже, перед тобою стоїть питання: як правильно організувати роботу?

МЕТА— ДО БЛОКНОТА «ПРОЖЕКТОРИСТА»

ЕФЕКТИВНІСТЬ,

КОНКРЕТНИЙ

РЕЗУЛЬТАТ

ти і гласності. Поле його діяльності — добір і навчання активу «Комсомольського прожектора», планування роботи, контроль за її виконанням, поширення передового досвіду, заохочення «прожектористів», діловитості. Діпазон досить широкий, а тому, зрозуміло, головний сектор роз'ясує багато з цих питань у контакті з іншими секторами. Наприклад, досвід кращих молодих виробничників неможливо пропагувати без участі сектора якості роботи.

Пост «КП» — найменша ланка в структурі «Комсомольського прожектора», але не менш важлива, ніж інші. Члени поста завжди бачать усе, що діється навколо них, вони найбільш наближені до процесу виробництва чи навчання, тобто є основою, на якій тримається комсомольський контроль. Їхнє завдання полягає в тому, щоб своєчасно інформувати штаби «КП», брати активну участь у проведенні рейдів-перевірок, залучати до них неспілкуса молодь, координувати свої дії з постами інших ділянок, ефективно співробітничати з народними контролерами. А штаб «Комсомольського прожектора» повинен постійно тримати на контролі діяльність постів.

Кожен член штабу повинен бути, як кажуть, на своєму місці, тобто його безпосередні функції в системі комсомольського контролю мають відповідати його службовим обов'язкам, організаційним здібностям і особистим інтересам. Якщо, скажімо, інженер по техніці безпеки займається питаннями організації соціалістичного змагання, а бухгалтер — умов праці, побуту й відпочинку молоді, то це не завжди приносить бажаний результат, адже навіть чисто професійні інтереси тут не завжди збігаються.

Крім постійних штабів і постів «Комсомольського прожектора», можна створювати й тимчасові. Наприклад, під час збирання врожаю, на будівництві виробничих об'єктів.

ПЛАНУВАННЯ РОБОТИ

Щоб увесь складний механізм комсомольського контролю не працював на холостих обертах, щоб сили «прожектористів» були спрямовані у правильне русло, потрібне чітке планування роботи. Не призначені бажаних наслідків рейд, коли мету його було визначено в день перевірки, експрометом.

Ефективність роботи закладено вже в плануванні. І залежить вона від якості планування. А якість прямо залежить від того як члени штабу визначають головні напрями своєї діяльності, на що спрямують основні зусилля.

Кожне підприємство чи організація має свої проблеми, найгостріші, найзłożоденніші. На тому, скажімо, заводі викликає тривогу низька якість продукції, на іншому — умови праці... Та й на одному підприємстві в різних цехах є свої «вузькі місця». І причини виникнення гострих проблем різні. Тож детальне їх вивчення — першооснова планування.

НА ТВОЮ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

Книга про

співдружність

Цінним посібником для «прожектористів» стане книга І. А. Голованова «Народний контроль і «Комсомольський прожектор», що вийшла у видавництва «Советская Россия».

Автор, голова Свердловського обласного комітету народного контролю, розповідає про досвід співробітництва народних контролерів і комсомольських дозорців області, схвалений Комітетом народного контролю СРСР та бюро ЦК ВЛКСМ.

Тут у пригоді стануть поради секретаря парторганізації, спеціалістів, молодих контролерів.

Плани мають передбачати загальні заходи, які проведуть штаб «КП», засідання штабу, навчання «прожектористів», контроль за виконанням прийнятих рішень, використання засобів гласності, рейди і переаірки.

На засіданнях штабу «КП», які проводяться один-два рази на місяць, варто розглядати два-три питання, не більше, адже велика кількість і обмежений час на їх обговорення — це першопричина формального підходу до розв'язання важливих проблем.

ФОРМИ КОНТРОЛЮ

Практика роботи «Комсомольського прожектора» виробила різноманітні форми контролю. Наприклад, у масштабах району, області, республіки, країни проводяться масові перевірки. Протягом тривалого періоду влаштовуються огляди. Їх мета — перевірити роботу комсомольських організацій по ефективному використанню сировини, матеріалів і паливно-енергетичних ресурсів, впровадженню у виробництво досягнень науки і техніки, готовності підприємств, радгоспів, колгоспів до роботи в зимових умовах, підготовку господарств до проведення сільськогосподарських кампаній тощо.

Найпоширенішою формою роботи штабів «Комсомольського прожектора» є рейд. Рейди бувають раптові — це коли виявляють стан справ по тому чи іншому питанню на момент перевірки; локальні, коли заздалегідь добирають кваліфіковану групу учасників для детального вивчення проблем; масові й тривалі — з важливих народногосподарських питань.

А чому б не запровадити у себе такі форми роботи «КП», як виставки бракованої продукції, конференції покупців, конкурси? Це широко практикується в кращих комсомольських організаціях країни.

Ефективність роботи комсомольських «прожектористів» визначається кінцевим результатом. Це — поліпшення якості продукції, зменшення тонн і кілограмів відходів, підвищення виробничої і трудової дисципліни... Велику роль у поліпшенні цих показників відіграють рейди, в ході яких усуваються недоліки, що заважають піднесенню якості роботи чи навчання на повний рівень.

Рейд необхідно проводити в три етапи. Він починається з ретельної підготовки — визначення мети, об'єктів, складання планів, затвердження керівників та учасників, їх розстановки, назначення. До складу рейдової бригади мають увійти компетентні працівники, що добре розбираються в питаннях, визначених метою рейду.

Другий етап — власне рейд. Тут необхідно не тільки виявити недоліки (це лише половина справи), а й знайти, підказати шляхи до їх усунення. Ось у цьому вирішальне значення має компетентність «прожектористів». Молодим дозорцям важливо порадитися із партійними й комсомольськими органами, господарськими керівниками.

Результати перевірок рейдів мають стати предметом обговорення на засіданнях комітетів комсомолу, штабів «КП». Про них потрібно інформувати партійні, комсомольські й господарські органи, комітети народного контролю.

МЕРИДІАНИ ДРУЖБИ

Сьогодні відбуде на батьківщину спортивна делегація Толбухівського округу НРБ, яка тиждень перебувала на Кіровоградщині. Болгарські друзі провели спільні тренування і змагання зі спортсменами обласного центру, обмінялися досвідом роботи, відвідали дитячо-юнацьку спортивну школу обласного спорткомітету, музей космонавтики вищого льотного училища цивільної авіації, влаштували конкурс по мистецтву на завод «Червона зірка», були гостями шахтарів Олександрії.

Звичайно, найбільше місце відводилося спільним спортивним тренуванням. Для цього використовувалися легкоатлетичні манежі стадіону «Зірка» і ДЮСШ обласного спорткомітету, інші спортивні споруди. Велосипедисти більшу частину часу провели на відкритому повітрі, в тренувальних гонках по шосе, а позавчора на стадіоні «Зірка» брали участь у товариській зустрічі з молодими гонщиками Кіровограда.

ДРУЖБИ МІЦНІТИ

І хоча забіги, естафети, велогонки, стрибки з висотою не мали характеру змагань, та кожний їх учасник, зичайно, прагнув бути першим на фініші, вище стрибнути, зробити все швидше і краще. А товариші по команді, тренери патрістали на секундоміри, розкручували рулетки, ділили метри і секунди, робили праїдаки.

Про що ж говорять ці метри і секунди? Призер ХІІ Спартакіади України сільки РЛР майстер спорту Леонід Левченко такої думки з цього приводу: — Гімна легка атлетика, та й не тільки вона, а й деякі інші види спорту, переживає свій період міжсезоння. Кінчається сезон. Її зміняють зима, спортсменам доведеться тренуватися і проводити змагання в закритих приміщеннях. Тому, якщо говорити про секунди і метри, вони не можуть бути високими. Але традиційні зустрічі з болгарськими друзими збагачують досвідом методики проведення тренувань, змагань.

І справді. Ми бачили, як Леонід тренувався разом з болгарським спортсменом, як вони обговорювали техніку виконання потрібного стрибка, показували один одному елементи розбігу, відштовхування від доріжки тощо. І так усі — ділялися чим хто міг, раділи, коли у товариша виходило щось краще, ніж раніше.

А ось нашим дітятам не завадило б брати приклад з члена болгарської делегації, учасника ХХІІ Олімпійських ігор у Москві Олени Стоянової. Тоді, безперечно, її у нас поивалися б штовхальниці ядра. Адже цей вид легкої атлетики — штовхання ядра — майже відсутній у збірній області, доводиться на змаганнях стівити «баранку» в графі, де визначені штовхання.

Наш кореспондент сварила нагодою, щоб узяти у Олени Стоянової коротке інтерв'ю.

— Всі ми з величезним інтересом стежили за ХХІІ Олімпіадою біля екранів телевізора, слухали про спортивні баталії по радіо, читали в газетах. Та все ж особиста участь не йде ні в яке порівняння з цим. Які ваші враження як учасниці ігор?

— Враження незабутні. Московська Олімпіада за своєю організацією і спортивними результатами перевершила всі попередні. А найголовніше — це атмосфера дружби, взаємодопомо-

ги, солідарності, яка єднала спортсменів усіх континентів. Суперництва во ішло лише у спортивних залах, на бігових доріжках, у плавальних басейнах, на рингах і футбольних полях. В усьому іншому сілність олімпійців виявляла одностайність, розцінювала спорт як засіб згуртування спортсменів усіх країн, засіб боротьби за мир між народами.

— Як ви розцінюєте свій виступ на Олімпіаді?

— Я штовхнула ядро на 20 метрів 22 сантиметри. Це — шостий результат, показаний на Олімпіаді. Звичайно, хотілося б краще, але зробити це не вдалося з ряду об'єктивних причин. У кінці штовханням, тобто за три місяці до Олімпіади, я дістала травму. Місяць не тренувалася, а коли приступила до тренувань, вони були обмежені в багатьох рухах. Займалася в основному штовханням, штангою, не могла інтенсивно бігати, стрибати. Так що не дістала всебічної фізичної підготовки і до Олімпійських ігор прийшла не в кращій спортивній формі. Все ж я задоволена, що приїхала збірній команді Болгарії залікові очки і якоюсь мірою сприяла її успіху.

— Ваші найближчі плани?

— Готуюсь до ХХІІІ Олімпійських ігор у Лос-Анжелесі. Сподіваюся, що виступлю там краще, ніж на ХХІІ Олімпіаді. Дуже хотілося б зустрітис на наступній Олімпіаді зі спортсменами Кіровоградщини...

Отже, тиждень перебування болгарської спортивної делегації в нашій області закінчився. Ось що сказав у зв'язку з цим керівник делегації, голова Толбухівської фізкультурної спілки Георгієв:

— Наші спортсмени — легкоатлети, футболісти, легкоатлетки, гімнасти, баскетболісти — не раз бували на Кіровоградщині, а ваші спортивні делегації приїжджали в Толбухівський округ. Такі обміни сприяють дружбі між трудящими Кіровоградщини і Добруджі, спортсмени переймають одне в одного все краще, що у них є. Завжди ми зустрінаємо на Кіровоградській землі гостей, ведемо звідси враження від побаченого, від зустрічей з трудівниками підприємств, студентами, спортсменами.

Чекаємо в гості до нас у Добруджу!

РУКУ, РОВЕСНИКУ!

Солідарні!

2 жовтня 1980 року по всій нашій країні почався місячник солідарності з народом Нікарагуа.

Місячнику передувало звернення молодих робітників Вольського автозаводу до всіх радянських юнаків і дівчат про інтернаціональну підтримку антиімперіалістичної боротьби народів Латинської Америки.

Комсомольці Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування одними з перших в області підтримали це звернення. На власні кошти студенти зібрали і відправили нікарагуанським дітям вісімнадцять посилок із зошитами, шкільним і письмовим приладдям, іграми, іграшками, дитячими сорочками, платтячками і т. д. Найактивішими виявились дружокурсники механіко-машинобудівного факультету (комсорг Ніна Безсонова), які підготували і відправили цість посилок.

Місячник триває. В його програмі — комсомольські збори, мітинги солідарності з патріотами невеликої, але мужньої латиноамериканської країни, що бореться за свою незалежність, за мир і щастя в усьому світі.

Т. СТОРОЖУК.

У НАС НА ГАСТРОЛЯХ

Тиждень на Кіровоградщині гостювали відомі кіноактори, заслужені артисти РРФСР, лауреати Державної премії СРСР Євген Жарінов і Наталія Гвоздінова. Вони побували на підприємствах, у навчальних закладах обласного центру, виступили перед жителями Олександрії, Світловодська, Новоукраїнки та Бобринця.

На знімку: митці під час зустрічі з шанувальниками кіно.

Фото В. ГРИБА.

ДОБРЕ СЛОВО

Хто з нас не любить творчості Юрія Яновського! А яким він був як людина! Хто бачив його, зустрічався з ним, той ніколи не забуде його сонячної усмішки. Сильно у нього було привабливих рис! Він вражав усім своєю чуйністю, звичністю. А яким він був у своїй сім'ї! Побратими по перу залишили й про це ч'яло спогадів. Згадаю лише про одне. Свою дружину він ніколи не називав на «ти».

Слово. Про його чудодійну силу є надзвичайно багато висловів видатних політичних діячів, письменників. Горький і Шевченко, Некрасов і Франко, Леся Українка і Коцюбинський порівнювали його з вогнем, зі зброєю...

Кіровоград. Один із його малюсеньких нучоків. У невеличкій кімнаті перунарі зустрілися двоє друзів. З розмови було видно, що не бачилися вони багато років. Літній, сивий спитав невисокого товстуна:

— А бачко твій живий?

— Живий!

— Біла тебе?

— Ні, я й досі не можу простити йому брудної лайки. Прийде було додому п'яний чи таверзний і починає образжати дружину, мою маму. Діставалося і нам, малечі. Ніколи не забуду того, як й досі бачу і сльози, і горе матері.

ОТ І ПРИЙШЛИ ми до головного. До взаємодієносин, до слова в сім'ї. Молода сім'я... Майже всюди, майже у всіх молодих сім'ях усе йде гаразд, усіди чуєш ласкаве, добре слово. Без нього не обійдешся.

Спочатку йде, продовжується поезія, продовжується квітуча любов. Тільки ж із кожним днем, місяцем, роком появляються все нові й нові турботи. Дедзлі більша вага лягає на плечі сьох. І все-таки більша — на плечі молодого дружини, і особливо тоді, коли в сім'ї є дитина.

Є вихід і з такого становища. Я знаю одного товариша, який займав відповідальну посаду, мав великий авторитет керівника, його поважали і любили всі. Одного разу, переступивши поріг його кімнати, я побачив цього товариша за незвичайною роботою. Об'язавшись фарбувати, він старанно мив підлогу.

Якось усе не в'язалося: учора він сидів у кріслі нерівно, а сьогодні сидів нерівно. А, власне, чому не в'язалося?

Нотатки вчителя

Клуб молоді сім'ї

неспокійне на серці, він одразу:

— Чого захмарилось, сонечко?

— Яке я вже тобі сонечко?

— Як коли. А взагалі ми став змолу. Не ділімо роботи на чоловічу й жіночу.

Та хіба мало протилежних випадків, коли сім'я розпадається. І саме через сварки — моя, не моя робота...

Не обов'язково дружину називати «голубкою», «звиченькою», «ласівкою». Не обов'язково дружину називати на «ви».

А поважати її треба!

— Ви знаєте, — відверто каже мені моя полішша учениця Тамара Б., — за що я люблю свого чоловіка? За слово. Де він, там навколо нього жарт. Справжній Вася Тюркін. Де він тільки бере те веселе, іскристе слово, що горна всіх до себе? А вдома — вірте, не вірте, — десятирік із ним живу, а ще ні разу до пуття з ним не посварилися. Я й не знаю, чи зміг він лаятися. Зате ненавчю на рентгені бачить мене. Коли приїду, буває, додому атомлена, коли щось мза-

спокійне на серці, він одразу:

— Чого захмарилось, сонечко?

— Яке я вже тобі сонечко?

— Як коли. А взагалі ми став змолу. Не ділімо роботи на чоловічу й жіночу.

Та хіба мало протилежних випадків, коли сім'я розпадається. І саме через сварки — моя, не моя робота...

Не обов'язково дружину називати «голубкою», «звиченькою», «ласівкою». Не обов'язково дружину називати на «ви».

А поважати її треба!

— Ви знаєте, — відверто каже мені моя полішша учениця Тамара Б., — за що я люблю свого чоловіка? За слово. Де він, там навколо нього жарт. Справжній Вася Тюркін. Де він тільки бере те веселе, іскристе слово, що горна всіх до себе? А вдома — вірте, не вірте, — десятирік із ним живу, а ще ні разу до пуття з ним не посварилися. Я й не знаю, чи зміг він лаятися. Зате ненавчю на рентгені бачить мене. Коли приїду, буває, додому атомлена, коли щось мза-

спокійне на серці, він одразу:

— Чого захмарилось, сонечко?

— Яке я вже тобі сонечко?

— Як коли. А взагалі ми став змолу. Не ділімо роботи на чоловічу й жіночу.

Та хіба мало протилежних випадків, коли сім'я розпадається. І саме через сварки — моя, не моя робота...

серці якусь каломуть. І ось починається. Починає частіше чоловік. По шій дістає малюк. Дізнинці легша кара — вона рюмсає в кутку.

Дружина вибухає гнівом:

— Що ти робиш, божевільний?

— Я божевільний? А ти, дурепе, яка?

Ні, ні, це не рецепт, це ще одне твердження народної мудрості, що поділена радість — подвійна радість, а поділене горе — тільки пізгор.

Чому ти, чоловіче, не розповіси про все своїй подрузі життя, чому ти щирим слухом не повідаєш їй, що у тебе на серці?

Чому ти, жінко, так зазиртаєшся до нього, так називаєш його? Хіба у тебе немає м'якшого, кращого, теплішого слова?

Я бачив, як поздоровляти з перемогою на жнивах мзлосного комбайнера, що виборов перше місце... Він ки з пшеничного колоса, вітання, промови...

А вдома... Коли дружина встигла все зробити! Адже ж і сама трудиться на фермі. Кімната святково прибрана, на столі квіти. Та першим було її щире, задушевне слово:

— Як я рада за тебе!

Так, так, вона світилася тією радістю і висловлювала її ніби звичайними, але схвальваними словами, що добрим відлунням відгукувалися у його серці...

Молода сім'я...

Починалась вона тені зі слова. Починалась вона пісню, веселим весіллям, продовжувалась дитини, їхнім словом «мама» «татко», утверджувалась роботою, спільними илопотами й турботами. І супроводило молоді сім'ю, і супроводило її з раннього ранку і до пізнього вечора слово. І нехай воно буде вашим другом, порадником, помічником — добрим і веселим щирим і простим, мудрим і цілющим, наше вірне, задушевне, чарівне слово...

М. СТОЯН,
вчитель.

с. Панчезе,

Нозомиргородський район.

СУБОТНИЙ КУР'ЄР

На сцені — «Ритм»

Лине музика, кружляють у танці пари. Усміхнені обличчя, чіткі і вправні рухи. Перед учасниками республіканського семінару, присвяченого оглядові мистецтв художньої самодіяльності області, — Світловодський ансамбль «Ритм». На суд глядачів представлено дві роботи — «Віночок народних українських танців» і латвійський танець «Рильо».

Існує колектив з 1975 року. Його учасники — робітники підприємств Світловодська. Всі вони дуже люблять танцювати і задоволені тим, що можуть принести людям радість своїм чудесним мистецтвом.

О. СПОДАРЕЦЬ,
студентка педінституту.

Наші новинки

Магазини передплатних видань міст Кіровограда, Олександрії, Знам'янки і Світловодська, а також робітничих селищ Панітайки і Димитрового вручають передплатникам твори Льва Толстого (т. 6), М. Ю. Лермонтова (т. 2), Олександра Блока (т. 1), Д. Маміна-Сибіряка (т. 2), Бернарда Шоу (т. 4), Вадима Собка (т. 4), Ярослава Івашевича (т. 8), І. О. Гончарова (т. 7), Сергія Сартакова (т. 5), Сергія Задігана (т. 4), Анатолія Іванова (т. 3), Костянтина Симоненка (т. 2), Василя Сухомлинського (т. 5).

Передплатники можуть одержати також Українську Радянську Енциклопедію російською мовою (т. 4), щорічник до ВРЕ за 1980 рік.

Р. КОЖУХАР,
завідуюча магазином
№ 1.
м. Кіровоград.

ТИЖДЕНЬ «ТЕАТР І ДІТИ»

ТЕАТР ПРОДОВЖУЄ КАЗКУ

В ОБЛАСНОМУ ТЕАТРІ ЛЯЛЬОК ВІДБУЛАСЯ ПРЕМ'ЄРА ВИСТАВИ «ЗОЛОТЕ КУРЧА».

Кому не відомо, яка біда сталася у діда та баби, коли Мишка бігла по віночку і зачепила лясно хвостиком! А коли Курочка знесла обілляне золоте лясно, про це написали в газеті «Лісові новини».

Хитра Лисича умовляє Бовка вирости яйце. Вона задумала висидіти з нього Курча, яке потім стане дорослою Куркою і почне нести золоті яйця. Лисича ж витурить діда та бабу з хати і щасливо займатиметься виконувати. Бовка разом із Лисичею (теперішню, сам Бовка, бо Лисича використувала його як знаряддя для здійснення своїх задумів) викрадає яйце. Висиджує Курча, також доводиться йому. Але плани Лисичи не здійснилися. Замість жадної Курочки з яйцями випускається Пісочка. Коли Руда довідується про це, то вирішує відгодувати Петю і з'їсти.

Такий зміст вистави «Золоте курча», прем'єра якої відбулася 24 листопада у приміщенні обласного театру ляльок. Автор п'єси — В. Орлов. Постановку здійснив режисер Ю. Жеребцов.

Головна думка твору — утвердження добра. Бовка, який спочатку думає лише про те, щоб когось пограбувати, чи з'їсти, зустрівшись із доброю, зустрічається із доброту, й сам стає добрим. Уперше доводиться йому помислити про себе, що він красивий, розумний, сильний, добрий. Коли ж Курча назвало його батьком, у нього дух переохололо, йому, як він сам каже, стало дуже приємно, тепло на душі. Розгадавши замір Лисичи, Пісочка вирішує відвести Пісочку до справжньої мамі — Курочки. А сам, щоб по-

стижно його оберігати, влаштується до діда та баби стерегти дім.

Вистава вдалася. Особливо сподобалася вона наймолодшим глядачам, кому й адресувалася насамперед. Вони з напруженням стежили за розвитком подій. Видно, що доля Бовки і Курочки була їм не байдужа. Становище спідучасникам дії, малюки намагалися відгадати героїв казки, які їм сподобалися, що робити в тому чи іншому випадку.

Успіху спектакля сприяють чудово виготовлені ляльки. Лисича (надто манірна) одягнена в орляке плаття, золотисту шкідку і чепчик. Усі її постануть викрасти хлібця, ласка і жорстокість. Бовка (хоч він теж зодичений за останнім криком

моді — велика келка, на лясках картате простирядло) виглядає куди скромнішим. А коли він стає добрим, здається, що крадіго костюма для нього годі й шукати. Курча вражає своєю жовтизою. Вірили, що це котиться, мов клубочок, справжнє пухнасте курча. Над виготовленням ляльок і декорацій працювали Р. Блажівська, Ф. Бутарін, Є. Овчаренко, В. Понуренко та К. Заміруха.

Вперше у практиці ляльочного театру ляльку ведуть два актори. Це підвищує динаміку, дає можливість з допомогою рухів ширше розкрити характер героїв. У даному разі лялька наче оживає, у її рухах проявляється дедалі більше пластичності. І, можна сказати, О. Кордонському, В. Штиркову (Бовка) та В. Самойленку, І. Ендрексон (Лисича) вдалося досягти високої майстерності: нефахівцям важко зрозуміти, що головною і тулубом управління одна людина, а руками — інша.

У виставі використано музику заслуженого артиста УРСР В. Бугайова.

Словом, можна твердити, що вистава-казка, добре використавши прийоми ляльочного театру, досягла своєї мети: насамперед у утвердженні головної своєї думки — перемогти добра над злом. Бо якщо автор, режисер, артисти театру досягли того, що глядач у казковому сюжеті бачить елементи дійсності, разом з виставою переживає події, що відбуваються на сцені, значить не уперся.

Б. АФАНАСІЄНКО.

СПОРТ І СПОРТСМЕНИ

СТАРШИЙ тренер обласної ради «Трудових резервів» Микола Сушко якимсь зауважив: — З усіх змагань із класичної боротьби, які ми проводили в Кіровограді, найбільш масовими були ті, що присвячувалися пам'яті Данила Посунька.

Мільянів тому теж відбувся такий турнір. На нього прибули борці класичного стилю з сусідніх областей, із Світловодська, Олександрії, Новоукраїни. Несподівано перемогли трудрезерівці. І в особистому заліку представники цього спортивного товариства О. Войнич, О. Гудак, І. Шевченко, С. Ніколаско були першими.

НАШІ ГОСТІ з Миколаєва під час турніру зацікавилися: хто ж тренує юних трудрезерівців? Таке запитання виникло тому, що ім'я Данила Посунька — майстра спорту Анатолія Посунька і кандидата в майстри спорту Володимира Посунька.

Микола Сушко зрозумів гостей і роз'яснив їм зі своїм колегою — високим, кремезним чоловіком з добрим поглядом очей, соромливою усмішкою: — Це один із правників Данила Посунька — Анатолій, наш тренер. Не раз брав висоти на республіканських змаганнях. Бачите, він схилився на Данила Герасимовича.

І розповів М. Сушко про нашого земляка, який прославив себе на всьому світі.

ТУТ, у видолінку, на березі Інгулу, злов'яте з Лелеків пасуть корів. Уже сніг, уже приморозки жалься босі ноги. Тому пасушки чекають, поки добре пригріє сонце, — аж тоді женуть корів до Інгулу. Приженуть, а Данило вже там. Роздягнеться — і в річку. Виплывається, починає робити різні хитромудрі вправи, придумані ним самим: і стрибав, і присідав, і великі каменюки кидав. Мокрий стовбур верби однією рукою вижимав. Найбільш міцні хлопці-переростки намагалися побороти Данила. Та дерма: один порух — і сміливець під Данилом.

То ще тоді, коли підлітком був. А коли підріс, то ще більше дивував своїх односельців. Котився якось вулицею, віз, вантажений мішками. У виярку зупинився. Коні не можуть зрушити з місця. Данило уперся п'єчима: «Ho-o!» І пішла підвода далі. На пагорку один мішок зсунувся на землю. Із дови морочиться, просить підсоби знову. А Данило сам бере той п'ятипудовий мішок, мов оберемок соломи, і кладе на підводу...

1905 рік. Данило йде служити на флот. У Севастополі його відібрали у водолази. Для спеціального, для глибинних операцій. І під водою він установлював рекорди. Дізнавшись про це, відомий тоді на всю Росію тренер Шебельський запросив його у свою школу, де

бок м'язів — недоторканий: десь береться у нього така манера, що нікому не відомо. Та ще й сила ж є неабияка. Тому немає рівних Данилові.

Повернувшись додому, в Лелеківку, і привіз із собою плакати-оголошення, які сповіщали, що на арені цирку виступав борець-професіонал. Йому аплодували в багатьох містах Росії...

ПЕРШІ роки Радянської влади. Данило Посунько працює в Єлисаветграді в клубі імені Подвойського і в кавалерійській школі —

спансувалася так звана французька боротьба.

Після тренувань Данило виступав не в спортзалі, як тепер, а на арені цирку. Більш Крим тоді знав молодого матроса, який звалював найбільш досвідчених борців. Були такі дні, коли він виступав по кілька раз. Один, другий, третій суперник. Були гаски за нього, були вищі, були наче й зважші. А Данило — клу-

тут він інструктор всеобучу з важкої атлетики. Він учить молодих червоноармійців тренувати борців. І коли 1923 року стартувала перша єлисаветградська олімпіада борців, яку очолював Данило Герасимович, вона не мала собі рівних — за нею була абсолютна перемога.

І знову ім'я Данила Посунька на циркових афішах — він виступав в цирку «Гігант». Гостролі по крейї,

ки і понесли до виходу з цирку.

Авторитет нашого земляка зріс ще більше, коли він переміг відомих на всю Європу борців Янзев, Крилато, Случького, Шульца.

Почувши про Посунька, про його школу в Єлисаветграді, до нашого міста приїздить прославлений Іван Піддубний. Він вітася ініціативу учнів Посунька, які влаштували конкурси краси, чемпіонати силців з важкої атлетики, з боротьби.

Організатор чемпіонатів в Америці Джек Пфеффером теж запросив Данила Герасимовича вийти на поміст, бо, на його думку, «Посунько-борець», відомий публічно, з найкращого Бовка, борець найвищої кваліфікації і як такий є винятковий.

І знову його ім'я на афішах багатьох циркових труп. Росія, Європа, Америка...

ЧЕРЕЗ роки сестра Данила Герасимовича, розповідаючи юним спортсменам про свого брата, каже: «Він ніколи не нервував, не ставив себе в позу. Добрий і спокійний, Данило виходив на арену і завдяки своїй силі, здоров'ю зегартованому, завдяки серцю неушкодженому і натренованому він був у напрузі го кілька годин і не ослабав».

Тому і його правнук Анатолій Посунько, прийшовши сьогодні до юних трудрезерівців Кіровограда, теж каже: «Треба тренувати серце, і м'язи, і волю. Треба гартувати себе з юних літ. І буде перемога».

М. КРОКУН.

ЗАРУБІЖНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

Пошта

для бога

Щодня з чепельного індійського міста Савай-мадхадпур (штат Раджастан) листонеса вирушає в десятикілометрову дорогу в храм, розташований на підвір'ї стародавньої фортеці. Він доставляє туди листи, адресовані... богам Ганешу, зображення якого міститься у храмі. В них боги повідомляють про наступні сімейні торжества чи інші важливі події і просять подарувати удачу та щастя. Ганеш, який має голову слона і тулуб людини, вганяється у проєвирних індусів найважливішим божеством після Вішну і Шиви. Він уособлює розсудливість і пророкування і нібито може усунути перешкоди в будь-якому починанні.

(АПН).

Цей дивовижний об'єкт вкріп на грядках городу одного з мешканців Швейцарії. Висота гіганта — 1,4 метра, вага його 15 кілограмів.

Фото Нейстон — ТАРС.

Очіма

продавців

Опиту громадської думки з метою поліпшення обслуговування населення поширені в багатьох країнах світу. А ось управління міської торгівлі Лондона провело нещодавно опитування торгівців, щоб з'ясувати їхню думку про покупки.

800 із 1000 опитаних співробітників великих університетів Лондона, Бірмінггема і Манчестера заявили, що віддають перевагу покупцям-чоловікам. Жінки, твердять вони, як правило, грубі, нетерпливі і примхливі. Вони не бачають причин слухатися до порад і часто-густо самі не знають, чого хочуть. Чоловіки, в свою чергу, менш втушливі і викликані, частіше кажуть «спасибі» і рідше пишуть скарги.

«Ціни швидко зростають», — скаржувалися журналістам Сем Морі, один з авторів опиту. — Ціна зростає в чому пояснюється зростаючою вимогливістю і дратівливістю англіян».

(АПН).

В. о. редактора
В. СТУПАК.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.
М. Кіровоград,
316050, МСП
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар відділу учнівської молоді — 2-46-07; відділ комсомольського життя відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.